

Народився 12 листопада 1933 р. у с. Нікольське Знаменського району Тамбовської області (Росія). У 1953 р. став студентом гірничопромислового факультету ЛПІ, обравши спеціальність «Буріння нафтових і газових свердловин».

Після закінчення інституту перші чотири роки Ф. М. Урюпін працював помічником бурильника, бурильником, буровим майстром у Балаклійській КРБ, яка здійснювала бурові роботи на Шебелинському газоконденсатному родовищі.

У 1962 р. Федора Михайловича запросили на роботу в трест «Кримнафтогазрозвідка» на посаду головного технолога. З 1972 р. він працював начальником відділу морських робіт об'єднання «Кримморгеологія». У 1978 р. після реорганізації управління розвідування і експлуатації морських родовищ та створення ВО «Чорноморнафтогазпром» (пізніше — ДАТ «Чорноморнафтогаз») його призначили на посаду заступника генерального директора об'єднання.

Федір Урюпін стояв біля витоків розвідки й освоєння газових ресурсів Чорного та Азовського морів. Він був ініціатором і одним з організаторів проектування та спорудження перших льодостійких платформ в Азовському морі, завдяки яким було освоєно морську частину Стрілкового газового родовища. Федір Михайлович провів велику роботу під час організації проектування та будівництва стаціонарних бурових платформ, а також придбання допоміжного флоту для роботи на Голіцинському родовищі — першому відкритому в 1976 р. газовому родовищі в українському секторі Чорного моря.

Він був куратором будівництва перших самопідйомних плавучих бурових установок «Сиваш» і «Таврида». На основі досвіду експлуатації СПБУ вніс оригінальні інженерні пропозиції щодо її удосконалення, реалізація яких під час проектування СПБУ «Таврида» дала можливість вести кущове буріння

Урюпін Федір Михайлович

Гірничий інженер, фахівець із буріння морських свердловин

свердловин і значно знизити вартість робіт. З допомогою цих установок було відкрито низку газових й одне нафтове родовище в Чорному та Азовському морях.

Федір Михайлович був учасником розробки комплексної програми геологорозвідувальних робіт на нафту і газ в акваторіях Чорного й Азовського морів на 1976–1980 рр. і на перспективу до 1990 р. Він займався опрацюванням технологічних рішень облаштування та розробки морських родовищ, запровадження заходів щодо захисту навколишнього морського середовища, безпечних методів буріння і експлуатації родовищ на морі, з підготовки та навчання персоналу для морських робіт.

Ф. М. Урюпін удостоєний низки галузевих нагород. Для відзначення його заслуг у ДАТ «Чорноморнафтогаз» його іменем названо корабель, що обслуговує буріння свердловин, їх експлуатацію та прокладання морських газопроводів.

У 2003 р. він вийшов на пенсію.

Помер 24 липня 2005 р.

Народився 31 березня 1955 р. у м. Одеса. Протягом 1972–1977 рр. навчався в Одеському інженерно-будівельному інституті (спеціальність «Теплогазопостачання і вентиляція»).

Після закінчення вишу упродовж року працював майстром аварійно-диспетчерської служби ВО «Одесагаз», а потім — начальником конструкторського бюро. У 1981 р. І. Л. Учитель був переведений на посаду начальника служби експлуатації внутрішньобудинкового газового обладнання, у 1986 р. — заступника начальника Одеського міжрайонного виробничого управління газового господарства, а в 1990 р. — головного інженера ВО «Одесагаз» (з 1995 р. — ВАТ «Одесагаз»).

У 1998–1999 рр. Ігор Леонідович був першим заступником голови правління, а з 1999 до 2008 р. — головою правління ВАТ «Одесагаз». З 2008 р. — президент цього товариства.

У 2002 р. у НУ «Львівська політехніка» захистив кандидатську дисертацію, присвячену питанням безпеки інженерних комунікацій в умовах змін геодинамічного поля Землі.

Ігор Учитель поєднує виробничу та наукову діяльність: проводить дослідження у галузі підвищення безпеки газопостачання, зокрема геодинаміки, кінематичної та динамічної геодезії, супутникових технологій моніторингу геодинаміки.

Підготував чотири монографії: «Разрушительные свойства геодинамики» та видані у співавторстві «Основи неогеодинимики, газовые сети, как элемент деформационного мониторинга», «Основы кинематической геодезии», «Геодинамика. Основы динамической геодезии». Є автором навчального підручника «Швидкоплинні геодинаміки, їх вплив на інженерні споруди». Має п'ять патентів на винаходи із геодинаміки («Спосіб прогнозування фази зниження росту циклічних порушень герметизації трубопроводів, що обумовлені припливами в твердому тілі Землі», «Спосіб прогнозування фази зниження і росту кількості

Учитель Ігор Леонідович

Кандидат технічних наук, фахівець у сфері газопостачання і геодезії

випадків розгерметизації трубопроводів сейсмічної природи» тощо). Він — співавтор понад 100 наукових статей, серед яких «Мінливість деформаційних процесів глобального масштабу у техногенних проявах», «Класифікація геодинамічних рухів глобального масштабу» й ін. Його наукові праці опубліковані як в Україні, так і в спеціалізованих виданнях Франції, Австрії, Росії, Польщі, Чехії, Туреччини, Ізраїля, Йорданії.

І. Л. Учитель — депутат Одеської облради XXIV та XXV скликань, голова постійної комісії обласної ради з питань житлово-комунального господарства, паливно-енергетичного комплексу і енергозбереження. Академік Міжнародної академії наук, член-кореспондент Академії будівництва України.

Удостоєний ордена «За заслуги» III ст., срібної Георгіївської медалі «Честь. Слава. Праця» II ст., золотої медалі «10 років незалежності України», почесного диплома рейтингу «Золота Фортуна — 2000», Міжнародної нагороди «Золотий Меркурій». Він — заслужений працівник промисловості України.